

SAMOBORSKI LIST

Glasiilo za promicanje lokalnih interesa.

God. VIII.

Broj 33

„Samoborski list“ izlazi svake nedjelje u 8 sati ujutro. PRETPLATA na četvrt godine iznosi za domaće pretplatnike 11 K, za vanjske s poštarinom 12 K, za inozemstvo 22 K. Na god. na cijelu godinu razmjerno više. Pojedini broj stoji 16 litara. Uprava i uredništvo nalazi se na trgu Leop. Salv.

U Samoboru
17. kolovoza 1913.

OGLASE prima uprava, a plaća se za petiti redak u redakcionom dijelu 20 lit. u oglasnom 10 lit. Za oglas, koji se više puta vraćuje, daje se znatan popust. Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu „Samob. lista“. Neplaćena se štampa ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

Iz trgovišnog zastupstva.

(Sjednica od 9. kolovoza.)

Ova po drugi put sazvana sjednica mogla se napokon održati, jer je došlo na nju 13 zastupnika. Sjednici je predavao načelnik Klešić. Nazočni su bili zast. Bedeničić, Cesar, Franceković, Herceg, Dr. Horvat, Hrčić, Medved, Noršić, Presečki, Razum, Reizer st., Šimec i Trkalčić. Zapisnik vodi privr. bilježnik Mirko Tršinski.

Pošto je konstatovan dovoljan broj zastupnika, prelazi se na dnevni red.

Kontrahiranje zajma za vodovod.

Načelnik čita otkop kr. zem. vlade o podijeljenju zajma za vodovod od 105.000 kruna, kojim se ujedno određuje da se ima glede kontrahiranja zajma stvoriti posebni zaključak. (Mi smo taj otkop donijeli već u prethodnom broju. Ur.)

Čita dalje obveznicu, koju valja potpisati, te neke promjene, koje su učinjene prema prijašnjem formularu obveznica.

Otkopu vladinom udovoljuje zastupstvo jednodušno, te prihvaća sve obaveze istaknute u dotičnoj vladnoj odredbi.

Zajam se otplaćuje u 34 godine uz 4% i 1 1/2% otplate. U zalog se daju pristojbe od vodovoda.

Sistemiziranje samostalnog vjeroučitelja.

Načelnik čita rješenje žup. upravnog odbora, kojim se otpuće predstavlja župnog ureda u Samoboru od 23 srpnja 1912., u stvari sistemiziranje samostalnog vjeroučitelja u Samoboru. (Rješenje je naš list priopćio u posljednjem broju. Ur.)

Zastupstvo prima otkop jednodušno do znanja.

Molba za zem. pripomoći za školu.

Priopćuje se naredba vlade, odjela za budžet i nastava, kojom se određuje, kako valja oblagati molbu općine za podizanje pripomoći za novogradešku školu i oblaganje stana. (Prima se do znanja.)

Održavanje vazarog statuta.

Zem. vlada traži, da vazariti statut za njihare samoborske, povrh kotarske oblasti odobri i zastupstvo s eventualnim primjedbama, koje možda bit će učinjene.

Načelnik čita vazariti statut koji danas postoji, te je već i posebna štampa, a i poziv općinstva.

Glede pristojbe za Četv. i Brodke povodje se donosi, da benedno se ova pristojba napremjenjuje — na prihodnog zast. Hrčića.

Vazariti se otkop izostaje u cijelosti odobrenje.

Otkop Šmidhenove spomen-ploče.

Čita se poziv „Društvo za poljoprivredu“ na trg. zastupstvo, da izvoli prisustvovati u slavi otkopu Šmidhenove ploče. (Prima se do znanja.)

Zast. Hrčić predlaže, da se položi vijenac na grob Šmidhenov od strane trg. općine i zastupstva. (Prima se jednodušno sa politikom: Slava Šmidhenu.)

Pisarsko osoblje.

Gjuro Bradić namješten je kao dnevničar predbježno kod trg. poglavarstva, te moli, da ga zastupstvo postavi za pisara.

On ima blagajnički ispit. Na preporuku načelnikovu molba se Bradićeva uvažava.

Načelnik priopćuje rješenje žup. oblasti glede Škareka. Čita ujedno preslušni zapisnik sa Škarekom, te ističe, da se Škarek pred njim izjavio protiv plaće od 20 K, koju bi mu bilo zastupstvo voljao dati na mjesec.

Zast. Hrčić predlaže, da se Škareku omogući, da dodje do svoje mirovine, do koje treba još 1 1/2 godine i to tako, da ga se zadrži u statusu opć. službenika i da se 20 K na mjesec. Ako on toga sada naknadno ne prihvati, to je onda druga stvar. Potpuni otpust, to drži, da je prestroga kazna.

Načelnik izjavlja, da je i on toga mišljenja, da se ovakav zaključak sada formalno stvori. — U ovom smislu govori i zast. Dr. Horvat.

Zast. Medved želi, da se Škareka opet namjesti kao pisara, jer je on obavljao dobro svoje poslove, i ima lijep rukopis. — Načelnik odvrća, da Škarek radi starosti nije moguć obavljati poslove, koji bi se na njega stavili. — A sada ne će biti više na općini nego jedan pisar. Bradić obavlja pisarski posao kod blagajnika i bilježnika. Mora se štedjeti, jer općina nema sredstava. No kraj svega toga mora reći, da posao i uređivanje ni u čem ne zapinje, pa mora u politiku opć. činovnika reći, da nemaju na stolu nijednog tromada smotnika. Sav ured je danas već spremijem u potpun red.

Konačno zastupstvo stvara zaključak, da se Škareka pridržati u statusu opć. službenika sa 20 K na mjesec, kako bi mogao doći do svoje mirovine.

Načelnik predlaže molbu dosadašnjeg magajničkog pisara Prodragovića, da bi mogao još 14 dana ostati u službi. — (Molba se ne uvažava.)

Zakup poraza na vino.

Načelnik izvješćuje, da 21. kolovoza došlo u Samobor izaslanik financijske oblasti radi nagode za zakup poraza na vino i to za godine 1914., 1915. i 1916.

Treba izabrati dva zastupnika, koji će ovom pitanjem zastupati općinu. Ovo je važna stvar za općinu.

Zast. Cesar traži, kako beznačajno vinom domaću pota, a potam i potrošerina. Sve se treba prihvatiti po općini, pa ova stanja treba predložiti izaslaniku financijske oblasti, kako bi se zakupio u celosti.

Zastupstvo izabire za ova razprava zast. Cesara i Medveda.

Zast. Hrčić kao i drugi zastupnici traže kako financijske prihode općine, po molbi izaslanika dvojice, da ova molba obustavi financijskom izaslaniku.

(Završetak vijesti.)

Otkriće spomen-ploče Šmidhenove.

U nedjelju je svečanim načinom otkrivena spomen-ploča Ljudevitu Šmidhenu.

U 11 sati zauzela su sva društva svoja postavišta. Zasebna sjedala bila su određena za porodicu Šmidhen. Ovdje smo vidjeli njegove dvoje djece: kćer gdju. Anu Bahovec, te sina g. Ljudevita Šmidhena; zatim umuke: gospodje Budicki, Cvetković i Lodeta, te g. Marka Bahovca. Osim toga su bili nazočni i drugi dalji članovi porodice.

Pred trg. zgradom bili su nazočni u ime oblasti gg. kot. upravitelj M. pl. Tzanboffer, u ime suda: kot. sudac dr. R. Horvat. Trg. zastupstvo pribivalo je u potpunom broju ovom svečanom činu. Gradjanskoj svijeta kao i naroda iz okoline bilo je više stotina na trgu.

Svečanost je ovršena točno po programu. „Jeka“ je najprije otpjevala Zajčevu „Samoboru“. Iza toga je stupio na podij ravnatelj Samob. škionice i hrv. kazivačnik g. Fran Hrčić, koji je izrekao ovaj govor:

Slavosni zbori

Sastadosmo se evo danas pred starovjekom ovom vijećnicom samoborskom, da odamo svoje poštovanje sjeni čovjeka jednoga, koji i u ovim našim malenim prilikama bijade velik; dodjismo da vidljivim znakom iskazemo zahvalnost Samobora jednom sinu njegovomu, koji je za njega učinio mnogo udarivši temelj njegovomu procvatu i napretku; sastadosmo se, da otkrijemo spomen-ploču nekadašnjemu načelniku rodnoga nam mjesta, Ljudevitu Šmidhenu.

U čemu je znamenovanje Ljudevita Šmidhena?

Ljudevit je Šmidhen bio čovjek čedan, čedan po svojoj pojavi, po svojemu nastopanju i po svojim životnim običajima. Njegovo znamenovanje nije u tome, da je predstavio sebe, bacio tračak slave i na svoje rodno mjesto. Nije on bio ni pojedinačni strovodja, niti je bio slavan pjesnik, niti je bio veliki političar, — ali je bio onaj, što je Samobor u njegovo vrijeme trebao više od svega toga, bio je svjestan i agilan vodič njegove sudbine.

Samobor je već u vrijeme prije Šmidhena bio ugledan grad. Već od starih vremena bio je omiljeno stecište i boravište hrvatske inteligencije. Ustijed svega položaja, na razpuku tadanjih vladnih trgovačkih putova, postao je i živim trgovačkim i prometnim mjestom. Svekovrni obit je ustijed povoljnijih prilika cvao u potpunom sjaju, a i gospodarske prilike bile su dobre.

Da ovim tim okolnostima, kao i u prethodnim okolnostima na prelazu diletarstva u visoki gradski kraj, bilo je u svojoj općini tadanja napuhanost našega rodnoga mjesta. Nedostajalo bilo je na ovim okolnostima, da svatko bese prihvati svoj dio, sudruva, nedostajalo civilizovanih ljudi.

Rema sumaje, da je Šmidhen, čovjek koji je u svojoj mladosti mnogo putovao i

vidio krajeva i mjesta, koji su po prirodi bili manje lijepi negoli Samobor, ali koji su na putu napretka daleko kročili pred nama, boljela ova zaostalost Samobora. I on pregnu čvrstom svojom voljom i neslomivom ustrajnosti i za kratko vrijeme stvori čudesa. Iz ogoljelih do'ova i bregova nikoše šume i parkovi. Ulice se pročistiše i urediše; dobi smo pločnike. Gradna se regulira, niču novi trgovi i šetališta. Provadja se kanalizacija, grade se ceste i putovi uredjuju se zdenči. Stare i nezdrave uredbe se bez milosrdja dokidaju i zamjenjuju novima i zdravima. Šmidhen se brine za ugodno boravište onih koji žive, i za dostojno počivalište onih, koji nas za vazda ostavljaju. U samih deset godina, što ih je sudbina odredila Šmidhenu da bude na čelu Samobora, stvorio je on iz zaostatoga mjestanca gradić, koji je svojom ljepotom prirasao nesamo srcu nas, koji smo djeca njegova, nego koji svojim čarima mami ovamo i stranca iz bliza i iz daleka, da ovdje svoj odmor i okrepu, a često i svoje zdravilje nadje.

Na ovome putu napretka imao je Šmidhen sviadati mogu zapreku i progutati mnogu gorku. Bilo je mnogo prigovora, neshvaćanja i sumničenja. Bilo je predbacivanja zbog rastrošnosti kao da čovjek-smrtnik može iz ničesa stvoriti nešto. Dogodilo se Šmidhenu ono što čovjeku, koji sadi drvce, pa dolaze ljudi koji ne shvaćaju da će ono porasti, razgraniti grane i uroditi plodom, te se rugaju njegovoj besposlici. Jedamput ali dolazi potomstvo, koje se razbija u sjeni toga drveta i koje uživa plodove njegove. U srcu toga potomstva nema više poruge i prigovora, nego osjećaj zahvalnosti prema onome, koji je u svojoj dalekovidnosti zasadio drvce.

Ovaki osjećaj rodio se i u srcu gradjanstva samoborskoga koje je nedugo poslije smrti Šmidhenove očutilo potrebu da tomu osjećaju dade i vidljiva izražaja. I dođoše prinosi iz bliza i iz daleka, od Samoboraca i od prijatelja Samobora i nastade tako spomen-ploča od umjetnice ruke, prof. Rudolfa Valdeca, kojemu budi i ovdje izrečena hvala za požrtvornost, kojom se je odzvao našem pozivu, te uz neznatna sredstva, koja su nam stajala na raspolaganje stvorio umjetninu dostojnu, da lik Šmidhenov drži pred očima još davnim pokoljenjima.

U ime svlu onih, koji doprinesoše svoj prilog ostvarenju ove zamisli, kao i u ime Društva za poljepšavanje Samobora, koje je preuzelo skrb oko izvedbe njezine — otkrivam ovaj čedni znak naše zahvalnosti uz poklik, koji će se danas oriti iz srca čitavoga Samobora!

Slava Ljudevitu Šmidhenu!

Molim pogl. gosp. načelnika Samoborskoga, da izvoli u ime općine trga Samobora preuzeti ovu spomen-ploču pod svoju brigu i zaštitu.

Kad je g. Hrčić svratio, pao je sa ploče, a o sunčanim trcima zasjao je lik, Šmidhenov, koga je mnogobrojno općinstvo pozdravilo sa „Slava Šmidhenu!“

Potom je načelnik trga g. Kiečić prozborio ovu besjedu:

Sretan sam, da mogu primiti kao načelnik slobodnog i kr. povelj. trgovišta Samobora pod zaštitu ovaj spomenik našeg najzaslužnijeg gradjanina.

S ovim likom proslavljuje Samobor sebe:

S ovom pločom počašćuje Samobor utemeljača budućnosti i preporoda našeg mjesta.

Tim činom pokazuje Samobor, kako umije poštivati uspomenu muža neprocjenjivih zasluga za Samobor.

Tebi zaslužni Šmidhene, poklanja se danas cio Samobor, kojeg si toliko ljubio i kome si toliko mara i truda žrtvovao, da ga digneš i postaviš u sklad njegov uredjaj s prirodnim njegovim ljepotama.

Ti si nam postavio temeljni kamen naše budućnosti Ti si nam pokazao put, kojim da idemo, i pružio direktivu, prema kojoj treba da udešavamo naš dalji rad i nastojanje.

Prije pedeset godina gledao je već duh Tvoj, da obdareni naš zavičaj mora zauzeti jednom prvo mjesto u prirodnim ljepotama naše lijepe hrvatske domovine.

Za tim je išao sav Tvoj trud i Tvoje staranje, da dolično urediš naš ubavi gradić, i da onda upozoriš na nj naš domaći i strani svijet kao na čisti i najljepši biser, što ga imaju Hrvati.

Tvoja se misao ostvaruje i već danas dolaze gosti sa svih strana ovamo, da se dive krasnom Samoboru, da uživaju dane u ljepoj prirodi, kojom na je Providnost božja nadarila.

Tvoja ga ruka ukrasila, Tvoja je ruka isčupala nevaljali drač i zasadila ruže, da potomstvo može naći u tim ružama svoj užitak i zadovoljstvo.

Tvoj rad je bio težak, jer si se morao boriti natražnjaštvom, koje je stavljalo tolike zapreke Tvom plemenitom radu.

Ništa te nije plašilo, ni pred kim nijesi uzmakao i čim je bivao veći napadaj stim više i postojanije si radio za napredak našeg milog Samobora.

Danas se i priznaje Tvoj rad, danas stoji Tvoj Samobor pred Tobom mlad i prepородjen, te ukrašen Tvojom rukom i radom.

Neka ovaj Tvoj mili lik gleda na njega neka Tvoj duh krili nad njim, čije će Te potomstvo spominjati svagda s poštivanjem i blagosivati Tvoje ime.

Tvoja prošlost, budućnost je naša, Tvoj rad program je našeg rada, a što mi ne svršimo, ostavit ćemo djeci svojoj, da upotpune ovo veliko djelo, što si ga započeo.

Tvoj dragi lik neka bude kao dragi svetionik iz prošlosti potomstvu našem, neka bude vodičem najdaljoj budućnosti njihovoj.

Ti, dragi ubavi Samobore, ponosi se a ovim likom pokazuju ga cijelom svijetu kao uzora lokalnog patriotizma i nesebičnog radnika za svoje mjesto.

A Tebi vrli mužu, odlični načelniče, čestiti i nesebični gradjanine, hvala Ti srdačna od strane gradjanstva Samobora.

Hvala ti za Tvoj trud, za Tvoje nastojanje, za Tvoja lijepa velika djela.

Kao načelnik trgovišta Samobor kličem iz dna duše: Hvala Ti i vječna slava.

Slava Ljudevitu Šmidhenu! (Slava!)

Kad se sieglo klicanje, stupila je naprijed gđica Dragica Milaković, koja je čuvstveno govorila pjesmu Bogumila Tonija spjevanu za ovaj svečani dan, a koju smo donijeli u prošlom broju.

Iza toga je „Jeka“ intonirala hrv. himnu, te je konačno slijedio mimohod sviju društava pred spomenikom, a uz skladne zvukove sokolske fanfare, Uz poklik „Slava Šmidhenu!“ stalo se razilaziti općinstvo, oduševljeno sa lijepa i dolična ispada ove svečanosti.

Ob.telj i zastupstvo trgovišta Samobora krenulo je iza proslave na groblje, i pohodilo grob Šmidhenov. U ime općine i zastupstva položio je načelnik na nj sveži vijenac, a nazočni kliknuše: Slava Ljudevitu Šmidhenu.

Samoborska željeznica.

Umoljeni smo za priopćenje ovoga dopisa: Vrio cijenjeni gosp. uredniče! Čitao sam u Vašem cijenjenom listu od 24. pr. mj., da se je uprava željeznice Samobor—Zagreb obratila na trg. zastupstvo s molbom neka ono preporučiti molbu pomenute željeznice, kojom molim ministarstvo, neka se željeznica Samobor-Zagreb vrati u red cestovnih željeznica, kako bi time udobila oprost od poreza.

Bilanca samoborske željeznice za god. 1912. izkazuje deficit od prilike sa okruglo K 60000 prem da je pomenuto poduzeće dosada uživalo oprost od poreza. Uvrštenje ove željeznice u red cestovnih željeznica ne bi imalo odlučnog upliva na saniranje desperatnog financijskog stanja njenog, već bi

se jedino postiglo, da bi godišnji deficit za iznos godišnjeg poreza manji bio.

Razlozi desperatnog stanja samoborske željeznice jesu sasvim drugi.

Gradnja željeznice stajala je glasom bilance za g. 1912. oko K 1.320.000, dakle daleko preko polovice više nego što efektivni troškovi iznose za uskotračne željeznice bez ikakvih terenskih poteškoća.

Nadalje je krivo neuspjehu željeznice mnogo i samo ravnateljstvo, koje šalje u prometnu upravu strance, kojima su mjesne i potrebe naroda skroz nepoznate pa uslijed toga udešuju loše vozni red i vozne cijene.

Ukinuta je i pogodnost činovnicima, da se mogu s napolatnom vozarine III. razreda voziti u II. razredu. Tom odbredbom prometne uprave polučeno je samo, da se sve vozi u III. razredu, a vozovi II. razreda rijetkom su iznimkom prazni.

Samoborska je željeznica gradjena s glavnom svrhom da sveže Samobor sa Zagrebom. Ta se je nakana danas uslijed neopravdanih voznih cijena sasvim osujetila, pa je željeznica postala konkurent južnoj željeznici za prugu Podsusjed—Zagreb, nu kako se nalazi u mizerim financijskim prilikama ne može biti uspješan konkurent.

Pruga od Zagreba do Podsusjeda iste je duljine kao i ona od Podsusjeda do Samobora. Vozna cijena od Zagreba do Podsusjeda ustanovljena je sa 28 filira, dok se za vožnju od Podsusjeda do Samobora plaća 60 filira, dakle za prugu iste duljine 114% više. Tim je postupkom upravi željeznice u istinu pošlo za rukom, da od Samobora odbija sve izletnike i tako ošteti trg. Samobor materijalno!

Uza sve to obraća se uprava željeznice na trg. poglavarstvo da mu preporučiti molbu kod ministarstva. Opć. poglavarstvo ne bi smielo nikako bezuslovno tu molbu preporučiti nego tek onda, kad bi se ravnateljstvo željeznice obvezalo notariatskim spisom da će vozne cijene od Zagreba u Podsusjed i iz Podsusjeda u Samobor te obratno biti jednake.

Prijašnji prometni upravitelj Vineke snizio je trajanje vožnje od Zagreba do Samobora na 58 časova i bio osobno nad točnim održavanjem voznog reda.

Današnja uprava željeznice ustanovila je vožno vrijeme na 1 s. i 14 č. Govori se da je uprava željeznice produžila vožno vrijeme kao protuuslugu općinstvu, što su povišene vozne cijene, da se za veću cijenu mogu putnici i dulje voziti.

Mjeseca svibnja o. g. zakasnivao je vlak što je polazio iz Samobora u 7 s. 30 č. redovito za 15, 20 i 30 časova a jedan je put zakasnio čak za 1 s. 15 č.

Sada imade polaziti vlak u Samobor, koji je prije zgodno polazio u 2 s. 30 č. u 2 s. 40 č. No vlak taj nikada ne polazi u 2 s. 40 č. već u 2.45 i 2.50. Zašto se taj određeni vozni red neobdržava to je jamačno tajna te željeznice.

Neobdržavanje voznog reda, nepravedna odmjera voznih cijena, oduševiti pogodnosti činovnicima i učiteljima, sve su to čini, koji moraju da odbiju putnika od samoborske željeznice. Predložiti mi obrasci traženice za mjesečne pretplatnike. Željeznička uprava nazivlje je: „Mjesečna predbojka“ a sastavljena je ruglom hrvatišine što također ne bi smjelo da bude.

Trebalo bi, da samoborci nastoje uvući automobolni osobni promet između Samobora i Zagreba, da tako nauče prometnu upravu pameti.

Vj. Pramberger.

Domaća vijesti.

Novi šepalik. „Hrvat“ ovako se izrazava o novom samoborskom šepaliku. „Drevnomu Samoboru častimo, što je dobilo tako vrijednog pastira, a veselimo se zajedno s mnogobrojnim prijateljima i štovateljima novoga šepalika, što ga je zapela tako česna zadaca u tako lijepom i uglednom gradiću kao što je Samobor.

Novi župnik dolazi dne 23. o. mj. u Samobor.

Porodica Smidhenova za društvo za poljepšanje Samobora. Prigodom otkrića spomen-ploče Smidhenove sjetila se njegova porodica „Društva za poljepšanje Samobora“, te je velikodušno darovala svotu od 175 K. Darovali su gg. Ana udova Bahovec 50 K, Ljudevit Smidhen 50 K, Franjo Bahovec 50 K, Marko Bahovec 25 K.

Rodoljubivim darovateljima na lijepom daru srdačno zahvaljuje „Društvo za poljepšanje Samobora“.

Iz zagrebačkoga „Zbora“. Velika atrakcija ovogodišnjeg „Zbora“ bit će, osobito za ženski svijet, izložba, koju je u Draškovićevoj školi priredila „Zagrebačka udruga za uživanje i promicanje narodne umjetnosti i obrta“. Ne zna se, na kojem bi se predmetu najprije zaustavilo naše oko, dali na elegantnim reticella čipkama i bogatim bijelim postolnjacima, koji bi mogli rešiti svaki kraljevski stol, ili na raznim šarenim bluzama, torbicama, jastucima i čilimovima. Sve su radnje jedna ljepša od druge i ponovni dokaz velikog umjetničkog dara naše seljakinje i ujedno finog ukusa zagrebačke udruge. Upozorujemo naše gospodje, da ne propuste posjetiti tu izložbu, u kojoj će ih iznenaditi i krasota ručnih radnja i njihova jeftina cijena.

Životopis L. Smidhena od F. Hričića nastavit će se radi preobilnoga gradiva u narednome broju.

Škrabice društva za poljepšanje. U škrabici trgovine braća Koanfein sabrano e K 960 fl.

Koncert „Jeka“. Na dan Smidhenove proslave priredilo je pjev. društvo „Jeka“ u Samoboru koncert s plesom u pensiji „Samobor“. Mješoviti zbor kao i muški zbor Jeka pod ravnanjem zborovodje Buzine otpjevali su poznatom preciznošću više pjesama, a glazba pod ravnanjem kapelnika K. Vanjeka odsvirala više umjetnički izvedenih komada. Ples poslije toga trajao je do ujutro. Koncert bio je dobro posjećen.

Gradnja kapelice u Končići. Veleč. g. župnik Oskar pl. Simić u Sv. Martinu predao je kotarskoj oblasti molbu za dozvolu podignuća kapele u Končići na zemljištu zvanom „Kip“. Kako se iz osnove razabire, bit će ta kapela vrlo ukusno izrađena i izvedena te će troškovi iznašati oko 300 kruna.

Ista bit će posvećena Sv. Obitelji. Kr. kotarska oblast odredila je raspravu na licu mjesta za dan 23. kolovoza pa ćemo potanko priopćiti u narednom broju.

Vadalašam u trgovinišim perivojima. Pišu nam iz gradjanstva: Trgovište uz Samobor i Društvo za poljepšanje mnogo traže, da oholični perivoji budu što ljepši. — U tu svrhu izdaje se značajna svota, pa zaista opasamo ovakve godine sve ljepše vopješe. Mlada savršena i borči ovakve godine sve poznanije dižu svoje zelene glavice iz gorste tratinje tako, da ih je upravo lijepo pogledati.

Moći stebiti čistoćinje čisto made najbolje najnaprednije savršene i borče ličepiti se barjanom te ih bači odmeti.

Na ovaj način se upravo unikaže dogodolice nastojanje našeg marnog trgovišta koje bači i goličati zelenikom obični i gospodariti barjanom učiniti.

Biti bi u redu, da se od jednoga diviti da je našimjane naše perivoje odmeti bači u nepredvidljivoj bitini našeg svijeta od opće boriti, pa da se protivno našimjane našimjane.

Čišćenje perivoja barjana. Ovdolice savršene našimjane društvo „Naprada“ čini ovakve godine običnik perivoje ovog društvenog barjana. Redovno se održava ova čišćenja uz Petrovo i Pavlovo. Na ova godine izvan je na taj dan ova perivoje radi našimjane društvenog predjednika Franje Galčića, pa će se ova ova običnik perivoje održavati na Križevcu, 30. kolovoza. Društvo će imati ova vopješe u Antiprivoje kod čina Mišića Čelidžića. — Ova

pravih članova pozivaju se na ovu zabavu i sva gg. utemeljitelji.

Izložba stoke u Sv. Ivanu Zabnu. 25. o. mj. bit će izložba u Sv. Ivanu Zabnu. Te su izložbe na daleko poznate sa svojom čistokrvnog blaga. Na te izložbe dolazi narod sa svih strana, da vidi to blago i da se osvjedoči, što nosi dobro stočarstvo. U Samoboru vidja se već sada mnogo lijepog blaga, te bi valjalo, da gospodari, koji se zanimaju za ovu vrstu gospodarstva idu i ovu izložbu pogledati. Za naš Samobor preporuča se simentalaska pasmina, a ta se nadje u Sv. Ivanu Zabnu osobito lijepo zastupana, te je vrijedna, da se vidi. Ako tko od gradjanstva želi na izložbu, neka se izvoli obratiti na poglavarstvo, gdje će glede puta dobiti sve potanje ubavijesti. Poželjno bi bilo, da Samobor ne zaostane, a to tim više, jer će seljaci iz naših općina sigurno ići tamo.

Sastanak trgovač. namještenika. Danas u 4 sata poslije podne održavat će se u zatvorenim prostorijama kavane „Central“ prijateljski sastanak trgovačkih namještenika sa sljedećim dnevnim redom: 1.) Svrha Saveza trgovačkih namještenika. 2.) Dosadnji rad istoga.

Bunar kod klanice. Kako je poznato, ima se urediti novi bunar kod klanice na temelju naredbe vlade od 19. svibnja l. g. — Zastupstvo je zamolilo, da se izdaje stručnjaka, koji će razviditi terain kod klanice, kao i odrediti mjesto, gdje će se moći dobiti vode. Vlada je sada odredila, da ove izvide obavi tehnički izvjestitelj kot. oblasti, a k njemu da se ima pridružiti po mogućnosti i koji stručnjak, geolog.

Lovrenski sajam koji se je održao 11. o. mj. bio je dosta živahan, premda je bio na taj dan i sajam u Brečcima i Velikoj Gorici. — Na sajam dotjerano je 766 komada rogatog blaga, 68 kom. svinja i jedna koza. — Prodano je preko 100 komada rogatog marve, 27 svinja i 1 koza.

Na mjestovini unišio je 160 K 10 fl.

Iz trg. klanice. Od 2 do 9. kolovoza zaklano je u trg. klanici 17 komada goveda, 17 komada teladi, 16 komada svinja i 2 ovce.

Ciganski apetit. Da cigani svojem klijusetu na koncu njegova života tako poštu iskažu da ga ubiju, ispeku i uz ciganski ples pojedu, poznata je stvar. Konačno konjetinu jedu u većim gradovima pa bašto da nebi cigo istu slast uživao u svojoj čergi od čadjava platna.

Na čime se cigo Juro Nikolić i svojta mu crna neki dan u blizini sela Gradne nahraniše to je odviše. — Našli negdje uginulo prase, podijelili među sobom te pod šatorom pekli. Pošto su veterinarski propisi predviđjali da imade i takvih „gourmanda“ a oružnici te „sladokusce“ pronašli uapčeni su i privedeni kazni.

Dšepetradića. Dne 11. o. mj. na Lovrenski sajam utrao je nepoznat dšepar Franjo Prijatelj iz dšepa novčarstva sa 7—10 K, tako najiznim načinom, da ga nije nitko opazio. Događilo se to dšepče kod stola gostona, gdje nije bilo nikakove zvale.

Gospodarstvo.

Izložba vođa, govdja i povrća na „Zagrebačkom sboru“. Na „Zagrebačkom sboru“ privodjuje se ove godine izložba vođa, govdja i povrća od 3. do 8. rujna. Prijave bače se „Hrv. slav. gospodarstvom društva“ u Zagrebu izravno ili putem savjetovskog gospodarstvenog društva. Kako imade bači na u Samoboru i okolici mnogo i lijepog vođa, osobito jabuka i krušaka sa izravno savršene, polajnje je, da i naši gospodariti bači bačije odjeluje na taj istobit. Poznato je, da je među ovakim najljepšim vrstama istobit, da se čoda prilikom čitanja i čomada interesantna upoznati pojedino proizvođači radi većih nabava. Malo je u nam prednja, gdje bi vođa bači povećanje upjevite i redovno rodit bači u Samoboru i okolici obični. Uporno je stoga, da upovijestimo ovakve opodu, te ovakim bačije stručni interesantna sa naše proizvođači. Prava

vrсноci izložaka bit će izložitelji odlikovani nagradama.

Prijave se moraju najkasnije podnijeti do 20. kolovoza, a izložci otposlati u izložbeni prostor na sajmište najkasnije do 5 sati prije podne dne 3. rujna. C.

„Habemus Papam“.

Kada se isprazni papinska stolica, Rim je i čitavo kršćanstvo u izvedljivoj trzavici: tko će biti Papom? A kad se sakupi zbor kardinala i kocka pade, iz „Conclave“ prhne u svijet radostan poklik: „habemus Papam!“ (imamo Papu).

U sličnoj trzavici nalazila se kroz 2 mjeseca obudovljena prostrana samoborska župa i brojni njezini svijetom raštrkani sinovi i prijatelji, izvedljivo propitkivahu: tko će biti samoborskim župnikom?

Nakon dvomjesečnog željnog očekivanja zrake Duha sv. sa nebeskih visina spoje nadbiskupski dvor sa kolatorima župe samoborske u zajednički domjenak i kocka pane na umiljato janje, sina ravne Slavonije, Milana Zjalića, kojeg su Lipovijani (2. VIII. 1877) rodili, a ponosna Gradiška odhranila i darovala ga oltaru zagrebačke dieceze, kojoj je kao kateheta u metropoli služio, i skladno dirigirao pjevanjem „Kola“, a perom i kajdom krasio „Cecilijansko društvo“.

Čim je iz domjenka izašla prva vijest o sretnom izboru, stolice samoborskih srdaca i njihovih prijatelja radosno klikne: „habemus Papam“ t. j. imamo župnika! (našeg papu!)

Na prvu vijest, boraveći bači u Križevcima, dao sam i ja, prijatelj Samobora, i iskreni pohratim novoizabranog župnika, oduška vespju srca svoga, te sam kliknuo dva puta: „habemus Papam“ u Samoboru, kada sam tu vijest saopćio u križevačkom župaom dvoru pred kolegama, i na kolodvoru pred bivšim samoborskim predstojnikom, sada velikim županom i jednim kanonikom, samoborskim zemljakom.

Povrativ se kući radostan uzimam pero da napišem sljedeću čestitku:

Dikni Samoborci! Velika je milost Božja, — nedokučivi su putovi Njegovi — nedostizive su staze Božje!

Sjećate se, kolike su borbe bile osamdesetih godina pr. vj., kolika natjecanja, takrove sve kombinacije za Vašu župu. Pak, makar se dizala kuća i motika, makar su se pribirale sve niti rodbinake i za onda brojni kolatori svi bili osim jednoga protiv ličnosti koja je postala vašim župnikom. Jaki i premudri Gospod Bog odlučio je, da bude onda vašim župnikom stisnuta i čezna ruka, koja će one ruševine posagraditi i pristoi urediti. Kada je ta pristoi uredjena (hvala Rumpleru) i graditelj pozvan pred vječne dvorove, Gospod Bog, opet u prevelikoj dočroti i mudrosti uzima njezne ručice sa barie svetocecilijanske družbe, koje će blago privijeti Vaša plemenita srdačca i spajati ih u harmonični vijenac na slavu Velikoga Boga, ponos Hrvatske i njeznog međusobnog bratstva.

Stoga puni harnog srca pristupite sa svojim novoizabranim župnikom u obnovljeni svoj vječanstveni hram Božji prigodom njegovog nastupa i najvećom zahvalnošću zavapite: „Te Deum laudamus“ (Tobe Boga hvalimo).

Tebi pako, dragi brate Milane, od ovog srca čestitam, što si postao pastrom župe u kojoj je kroz vjekove inkarnirana vjera u Boga, ljubav prema čomu i rodu. Obzri se po pitomim i kričnim braćuljima svoje nove župe pak bači opaziti live spomenike te starorodne live vjere i ljubavi, uz brojne crkvice, sto Ti i stare samoborske gradine! kroz vjekove to bačaje bačija je Samoborac imao vjera, jer čvrtiča ona bači polajnje i brava bačija protiv nikoga — Turčina; Petricijaku ljubav samoborska pripovijeda još i čomac stari „Taborec“, a medjuvama bačija ljubav bačija si i bačija bači u Janičdolu, a sa starja pripovijedati da Ti bačija spomenika „ovakoga janca“.

Stj. Mrakužić.

Odgovorni urednik: dr. Mišo Jurešević.

Svaki Hrvat rabi samo

Alabaster pastu

i vodu,

koje su najbolja sredstva za njegu zubi, a prodavaju se u korist „Hrvatskih škola“.

Za dobiti u Samoboru u
Ljekarni g. Mirka Kleščića.

Prodaje se kuća

u Gajevoj ulici br. 14 Upitati se kod uredništva „Samob. lista“.

Sl. općinstva trga Samobor i okoline
preporučujem svoj veliki izbor

ogrlica i košulja

za muške, ženske i dječije, kao i upravo pri-
spjele lijepe

proljećne štolove

za ženske haljine.

L. ROSENBERGER

trgovina manufakturne robe

SAMOBOR, glavni trg.

Izvreni fini

bijeli i raženi kruh

iz glasovite Wlani-Guthardove pekare u Zagrebu
svaki dan svježi,

Limuni, narandje, datulje, smokve i sva ostala
specerajska roba dobiva se kod

Josipa Bračuna

Rambergova ulica 2 (kraj velikog mosta).

MILJONI

upotrebljuju za

Kašelj

promuklost, sluzavost,
katar, grčeviti kašalj
i hripavac

Kaiserovy První Karamelly

sa tri osmerite
svjedodžbi od liječnika
i privatn. potvrđuju
sigurni uspjeh.

6050 Cikat 20 i 40 ml., ovečnjak 60 l.

Ljekov. se kod
MIRKA KLEŠČIĆA
Ljekarnika u Samoboru.

Kr. kotarska oblast u Samoboru

Br. 3876 - 1913

Samobor, 7. kolovoza 1913.

Oglas dražbe stabala.

Dne 17. rujna t. g. u 10 sati prije podne ob-
državati će se u uredu kr. kotarske oblasti u Sa-
moboru javna plamena dražba vrhu 1400 stabala i
to 1004 hrastova sa 18 kub. metara kusova i 402
kub. metara cjeplike gradje te 600 prostor. metara
goriva i 444 kestenovih stabala sa 179 kub. metara
gradje i 242 i pol prostor. metara goriva protje-
njeno ukupno na 17.457 K. 38 Bl.

Plamene ponude imaju biti zapečaćene i pro-
vidjene sa 10 posto kaobinom u gotovom novcu
od izključne cijene u gotovom novcu ili u državnim
papirima. U ponudi imaju biti izričito navesti,
da se sa dražbeni uvjeti pozasti i da im se po-
dvrgava.

Zapečaćene ponude imaju se prodati u ure-
dbeni zapisnik kr. kot. oblasti u Samoboru do 10
sati prije podne dana 27. rujna 1913.

Stabla se nalaze u šumi Tepci, vlastnost Tr-
govišta Samobor. — Udaljenost šume do kolodvorom
Samobor je oko 2 km.

Na brojavnice i naknadne ponude neće se
uzeti obzir.

Pobliži dražbeni uvjeti mogu se vidjeti
svaki dan za vrijeme uređovanih sati u uredu kr.
kot. oblasti u Samoboru.

Upravitelj:
Thanhoffer.

Traži se kuharica

za 1. rujna i dvorkinja. Nastup odmah,
Vila Wagner.

Naučnika za kolarski obrt traži
Nikola Čebušnik u Sa-
moboru.

Naučnika za tiskarski posao prima
S. Sek, Samobor.

Sredstvo proti zatvorenju,
tustilu i ulozima

STERNOV

moravsko gorko vrelo, blago i
sigurno djelujuće sredstvo, te prema
isporedjujućoj analizi najbolja
gorka voda. 12

Pansion-vana Samoboraca u
Zagrebu.

Svratište

„k, bosnačkom rogu“

Novo i brzo sredstvo protiv zatvorenja
varijeteta. Sigurno restoracija. Izvrsna
kafkaja, dobro vino i pivo.
Bran i točan posluž. — Otvorite se.
M. Pila, svatlar.

Lječilište u Samoboru.

4 filtra

4 filtra

Najbolji cigaretni papir odabijest je

„GOLUBE“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdravija neškodljiv.

Dobije se svuda. — Stoji samo 4 filtra.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira

U ZAGREBU.

4 filtra

4 filtra